

време и училище. Освенъ метоха, баба Фота купила посетне и по-широка кжща за сина си Георги, настанила го въ нея, па го и оженила за Вѣна. Георги и съпругата му били подкрепявани парично отъ баба Фота. Тѣ имали четири дъщери, които били кръстени съ гръцки имена: Катерина, Доца, Теофана и Сусана. Георгиевата съпруга умрѣла и оставила четиритѣ момичета сираци. Тогава Георги се оженилъ за втора жена, отъ която се родили нѣколко деца. Първото било момче, което, по искане на баба Фота, било кръстено съ име Константинъ (въ 1790 г.).

Малкиятъ Константинъ порастналъ при баба си, която взела внучето си въ своето училище и го научила да чете и да пише. Тя знаела много приказки и ги разказвала на паметливия си внукъ, когото силно обичала.

Баба Фота живѣла въ метоха при калугерицитѣ, а Георги съ жена си и децата имъ живѣли въ широката кжща. Скоро, обаче, баба Фота съгледала, че синъ ѝ Георги, бащата на Константина, започналъ да прекарва живота си по кръчми, напивалъ се, не работѣлъ редовно и въ кжщи нищо почти не принасялъ за поддръжка.

Едни отъ сестритѣ на Константина се омъжили, но сетне останали вдовици, та се покалугерили въ метоха при баба си Фота. Другитѣ останали моми и сжщо се покалугерили.

На учение въ Пловдивъ и Кидония

Колкото и да било тежко на малкия Константинъ да гледа баща си пиянъ и залянъ, той все пакъ прекарвалъ добре между сестритѣ си, които го много обичали, и при баба си Фота въ метоха. Баба му била набожна жена, водила внука си редовно въ Самоковската църква, разказвала му за богослужението и пѣла църковни пѣсни. Ала най-важното, което направила баба Фота, било това, че тя се грижела и да храни, и да облича,